

Å½ivot,
 san i spoznaja Å Veljka Stmbolije su Å upravo takvi,
 neumitni, gorki, ali istiniti: on i danas postoji zahvaljuju Å þi pesmi,
 koja je bila i lek i vodilja u nekim te Å kim razmedjama koje u Å ½ivotu
 naidju, i koje svojim vetrovima odnose svakog ko nema za Å ita da se
 uhvati, pa je lak ko perce...

Veljko
 je svoje oslonce prona Å iao i usprotivio se OLUJI, tako silno da je OLUJA
 oduvana... Ti oslonci su bili svakako porodica, prijatelji, pozitivna
 slu Å ajnost, ali klju Å na je svakako POEZIJA, Veljkova poezija koja ga je
 podstakla da zastane i opstane u svetu koji je Å esto ba Å surov, za one
 koji sve Å ito su imali odjednom izgube... Ve Å era Å inji naziv promocije
 Veljkovog knji Å ¾evnog stvarala Å itva *PESMA JE TAJNA MOGA POSTOJANJA* je
 tako
 logi Å an i pogodjen, da bi svaki drugi Å proma Å aj bio...

Ja Å ne Å tu pri Å itati o knji Å ¾evnim domenima Veljkove knji Å ¾evne
 kreativnosti, o tome Å te krti Å arski znalci, ali ne mogu, a da u ovih par
 re Å enica ne ka Å em da mi si poezija Veljka Stambolije ba Å dopada, da je
 originalna, da pleni dubinom misli i jasno Å tom poruka koje donosi, da je
 i duboka i pitka, da je PRAVA POEZIJA! Jer:

Å
 Dobro
 je imati ku Å tu

I daleko od ku Å te neprijatelje

Da zna Å gdje ti je otad Å ¾bina!

Po Å itovani posetioci,
 prijatelji Å poezije kao tajne mnogih pesni Å kih postojanja,
 dobrodo Å ili u galeriju Mili Å ta od Ma Å ve *KOSOVO PRVI PRAG SRBIJE* i
 u Å ivajte Ve Å eras u jo Å jednom od programa Kulturnog centra Kru Å jevac,
 u Å ivajte u poeziji kojom nas Veljko tako Å nesebi Å no daruje....

Iz
 uvodnog izlaganja Ljubodraga Obradovi Å ta,

direktora Kulturnog centra Kru Å jevac

Đ°ĐμŃ•Ń°ĐμĐ°Đ°

ĐšŃšĐ,Đ†ĐμĐ²Đ½Đ¾ Đ²ĐμŃ†Đμ: "ĐŸŃ°ĐμŃ•Đ¼Đ° Ń°Đμ
Ń,Đ°Ń°Đ½Đ° Đ¼Đ¾Đ¾Đ° Đ¿Đ¾Ń•Ń,Đ¾Ń°ŃšĐ°"

Veljko Stambolija govori

glasno, jer nema Āĳta da sakrije. Ovo je stih iz njegove pesme "Ā apat i galama". O njegovom, bez sumnje kvalitetnom pesniĀkom stvaralaĀtvu, ne bih da govorim /tu su svakako ljudi pozvaniji od mene/, nego Ātu baĀi onako kako mi srce iĀjte. A srce uvek traĀi da se istina progovori, no mozak tu neĀito stalno zabuĀjava.

ĀEovek u svom Āivotu stekne puno poznanika, ali malo prijatelja. Stekao sam i ja, sticajem okolnosti, mnogo poznanika, a Veljko mi je baĀi prijatelj! Olovna reka je naĀieg pesnika dovela u KruĀjevac. I bez "Dnevnika prepoznavanja", brzo sam shvatio da je on, pre svega, dobar Āovek, Āito u ovom hudom vremenu nije u modi, a ni previĀje na ceni. Veljko je Āovek koji nije, uprkos olujnom Āudu koje gaje zadesilo 1995. godine, potonuo u beznaĀe. DoĀiao je kao formirani pesnik, svestan Āinjenice da nova sredina traĀi ponovno dokazivanje. Brzo mu je to uspelo, ali on nije "zatupeo od Āeste upotrebe Ja". Miodrag BulatoviĀ je jednom prilikom rekao da se sva priĀa o knjiĀevnosti svodi na ja pa ja! Stambolija nije "japajahiĀ" veĀ Āovek Āirokih shvatanja, spreman da do kraja sasluĀja sagovornika, a da posle, Āesto i preskromno, o nekoj temi da svoj znalaĀki sud. Usvetu u kome je, naĀalost sve ĀeĀte, Āovek Āoveku vuk, naĀi pesnik ne ponire u gnev, ne daj boĀe u osvetu, veĀ se trudi da ga razume, da ga brani od "smrtno smrknutih" ljudi.

Krajinski udes nije ga omeo u putanji ka Āoveku, nije mu mozak zaumnim Ājarom odlutao, veĀ gaje uĀinio jaĀim, gromadnijim, samosvojnijim. I kad mu se misli, kako on kaĀe "pomame", zna da ih zauzda i ka pravom cilju usmeri. Veliki Ā ekspir ima jedan stih u kome kaĀe da je "nevolja mati Āvrstine". Veljko taj stih u delo sprovodi. A bilo je nevolja, nije da nije! Mi bar u njima ne oskudevamo. Zato on i kaĀe: "Svakog dana opstanak treniram". U tom Āivotnom treningu, onje Āvrst, istrajan i nepokoran, pa s pravom slavodobitno uzvikuje: "Dobro se osjeĀtam, a nisam ni poludio!"

Pegrmeo je Veljko divlje cvetove, a obraz nije ukaljao ni duĀju ogreĀio. Istina je jedna, u naĀiem sluĀaju moĀda ih ima i viĀje, a tu jednu i jedinu on kroz Āivot pronosi i sa ponosom saopĀtava. Kad nije imao, Veljko je "duĀjom ĀaĀtavao". Dobro je imati Veljka za prijatelja, jer ima Āemu da vas nauĀi, jer ume da od tuge pravi beg ka optimizmu, koga je oko nas sve manje. On je slavuj kojeg nisu ubili leĀinari nad ljudskim duĀama. Samo takav Āovek moĀe uĀiti i vaspitavati decu, a ljubav koju vam deca uzvraĀaju, zlatom se ne meri.

SreĀtan je Veljko Āito uspeĀno vaspitava svoju i tuĀu decu, Znam to, jer mi Āesto kaĀe: IvkiĀ, odoh ja u Jasiku, meĀu moje klince! Tamo mi je najlepĀje, tamo se najbolje oseĀtam. Retki su ljudi koji s voljom odlaze na posao lako ga imaju!! On to sa istinskom ljubavlju Āini, jer zna da Āivot i nije niĀta drugo do "vuĀi zijev", kao dah kratak, kao misao brz. ZaĀto bi ga onda Āovek na muĀne "dijaloge" troĀio.

